

γραφείας της «Μάσκας και του προσώπου». Μία γυναίκα που αγαπά τον κατεστραμμένο άνδρα της παλαίει να τον σώσει χωρίς να παραδοθή εις τα δίκτυα ενός πλουσίου.

— Εις τὸ «Λυρικὸν θέατρον» παρεστάθη τὸ «Πτηνὸν τοῦ Παραδείσου» τοῦ Ἀμερικανοῦ Τούλλου ἐξωτικὸν δρᾶμα με τοπικὸν χρῶμα τῆς νήσου τοῦ Εἰρηνικοῦ

Ὠκεανοῦ Χαϊβάι—Τὸ «Καλὸ Τίξεῖδι» μελόδραμα με πρωταγωνίστριαν τὴν δ. Γκάρτιον. «Ἡ Κολομπίνα», ἔργον τοῦ Μάκεντζι, ὑπηρετήσαντος ἐπ' ἐν ἔτος ἐν Ἀθήναις ὡς διευθυντοῦ τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, ἐξαχθέν ἀπὸ τὸ μυθιστόρημά του «Τὸ Καρναβάλι».

Διὰ τὰ κατόπιν παρασταθέντα ἔργα, εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος.

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ
Ματθαῖος ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἐφάνη ὁ ἀστήρ τῶν Μάγων.

Ἡ ὀρθολογιστικὴ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ 17ου αἰῶνος προσετίμησε νὰ θεωρήσῃ αὐτὸν ὡς ἄ-

στρον ὅμοιον πρὸς τὸ ἀναφανέν κατὰ τὸ 1604 μεταξὺ Ἑρμοῦ καὶ Κρόνου κατὰ τὸ ἔκρον τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ὀφειούχου κατὰ τὴν ὥραν τῆς συνόδου τῶν τριῶν πλανητῶν Διός, Κρόνου καὶ Ἑρμοῦ. Ἡ σύνοδος αὕτη, ὑπολογισθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ διασήμεου ἀστρονόμου Κέπλερ καὶ ὑστερον ὑπὸ ἄλλων ἀστρονόμων, ἐπαναλαμβάνεται κατὰ 800 ἔτη.

Οἱ Καθολικοὶ δὲν ἀπέριριψαν μὲν τὴν ἀστρονομικὴν ταύτην ἔνδειξιν, ἀλλὰ δὲν ἀπέριριψαν καὶ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὑποστηρίζαντες ὅτι ὁ ἀστήρ τῶν Μάγων ἦτο ὑπερφυσικὸν φαινόμενον.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ 17ου αἰῶνος ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ οἱ θεολόγοι ἤριζον περὶ τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐφάνη νέος ἀστήρ ἐν τῷ οὐρανῷ τῇ 5)15 Δεκεμβρίου τοῦ 1603, ἥτοι ἐγένετο ἡ σύνοδος τῶν πλανητῶν Ἑρμοῦ καὶ Κρόνου. Τὸ ἔαρ τοῦ 1604 προσετέθη καὶ ὁ Ἄρης εἰς τὴν σύνοδον καὶ ἐφάνη ἀστήρ ἀπλανὴς λαμπρὸς νέος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ὀφειούχου. Ὁ ἀστήρ οὗτος ὥχρῃσεν τῷ 1605 κατ' Ὀκτώβριον καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1606 ἐξέλιπεν. Ἡ σύνοδος αὕτη τῶν πλανητῶν, εἰς τὴν ὅποιν οἱ ἀστρονόμοι, ἀναμφιδόλως δὲ καὶ οἱ Μάγοι, μεγάλῃ ἀπέδιδον σημασίαν, ἐπαναλαμβάνεται κατὰ 20 ἔτη καὶ κατὰ 800 ἔτη συμπληροῖ τὸν κύκλον τοῦ Ζωδιακοῦ.

Ὁ Κέπλερ ἀνεξήτησεν ἐὰν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Χριστιανικῆς χρονολογίας, ὅτε ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἐγένετο τοιαύτη σύνοδος, αἱ δὲ ἐρευνᾶν αὐτοῦ ἀπέδειξαν ὅτι ὄντως συνέβη τοιαύτη σύνοδος τῶν πλανητῶν ἐν ἔτει 747 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἡμίσεως τοῦ ἀστερισμοῦ τῶν Ἰχθύων, καὶ τὸ ἔαρ τοῦ 748 ὁ Ἄρης συνηντήθη ὑπὸ τὸ ζῳδιον τοῦτο μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Κρόνου. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ὁ ἀστήρ τῶν Μάγων.

Συνεπῶς καὶ οἱ Μάγοι Χαλδαῖοι κατὰ τοὺς

κανόνας τῆς τότε ἐν πλήρει ἰσχύϊ τέχνης αὐτῶν ἦτο ἐπόμενον νὰ συμπεράνωσιν ὅτι μέγα ἐτελεῖτο γεγονός, ἡ γέννησις δὲ τοῦ Χριστοῦ ἦτο τὸ μέγιστον γεγονός (Kepler, De nova Stella in pede Serpentarii 1606).

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπιστημονικῶς ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Κέπλερ ὅτι ὁ ἀστήρ ὑπῆρξε τότε, οἱ Μάγοι βεβαίως παρετήρησαν αὐτόν. Φυσικώτατον δὲ εἶναι τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπέδωκαν εἰς αὐτὸν μυστηριώδη σημασίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν γέννησιν τοῦ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ προσδοκωμένου Μεσσία, ὅστις ἐμελλε κατὰ τὴν παράδοσιν νὰ δεσπόσῃ τοῦ κόσμου. Οἱ ὑπολογισμοὶ δὲ τοῦ Κέπλερ ἐπανελήφθησαν ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων Πρόφ, Σιρόμπερτ καὶ Ἰδeler, οἵτινες καὶ ἐβεβαίωσαν τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους.

Ἐὰν ὁ ἀστήρ ἐφάνη τῷ 747 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης, οἱ Μάγοι ἐφθασαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μόλις τὸ ἐπὶ ἔτος, ἐπομένως ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο τῷ 748 ἢ 749 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης, ἥτοι τῷ 5ῳ ἢ 6ῳ ἔτει πρὸ τῆς ἡμετέρας χρονολογίας.

Ὅπως δὴποτε ὁ Ματθαῖος δὲν ψεύδεται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ.

Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ

Ἡ ζωὴ τοῦ καλοῦ Χριστιανοῦ.

- 1) Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ.
- 2) Ἡσαῖα χόρευε.
- 3) Μακαρία ἡ ὁδός.

Μυστήριον τὸ Βάπτισμα. Μυστήριον ὁ Γάμος. Ὁ Θάνατος—τὸ μεγαλειότερον μυστήριον—δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς μυστήριον. . . .

*

Δύο κατηγορίαι ἀνθρώπων ὑπάρχουν. Ἐκεῖνοι ποὺ βασανίζονται διὰ τὰ ζῶν—οἱ βιοπαλαισταὶ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦν διὰ τὰ βασανίζονται—οἱ θλιμένοι.

*

Ἡ Χαρὰ ἔχει ἀκόλουθον τὸν Πόνον.

Ἡ Ἥδονή, τὸν Κόρον.

Ἡ Δόξα, τὸν Φθόνον.

Ἡ Εὐτυχία, τὸν Ὀλεθρον.

Ἡ Ζωή, τὸν Θάνατον.

Κυρίαι θελκτικαὶ καταδικασμέναι νὰ ἔχουν συνοδοὺς τοὺς ἀπαισιωτέρους ἀνδρας. **ΔΙΚ.**